

TERENSKO RAČUNALO I AUTOMATSKA MJERNA STANICA

pišu: prof.dr.sc. Nikola Solarić,
mr.sc. Drago Špoljarić

SAŽETAK

Opisana je primjena dodirnog zaslona (touchscreena) u terenskim računalima, kao i povezanost terenskih računala radio vezom s mjernom stanicom. Izložene su neke primjene dodirnog zaslona u terenskim računalima povezanim s mjernom stanicom. Prikazan je postupak automatskog pronalaženja i praćenja prizme automatskom mjernom stanicom!

1. UVOD

Tehnologija dodirnog zaslona (tehnologija touchscreen²) našla je veliku primjenu u terenskim prenosivim računalima, koja su najprije razvijena za vojsku, a sada se upotrebljavaju i u geodeziji (Penmap, 1995). Takva računala nemaju posebnu mehaničku tipkovnicu, preko koje se vrlo često u računalo mogu prenositi smetnje uzrokovane vanjskim vremenskim prilikama (npr. vlažnost), a tipkovnica povećava i dimenzije računala. Prenosivo terensko računalo (field computer) koje upotrebljava dodirni zaslon obično se naziva penpad (pen computer). Penpad je engleski izraz, a upotrebljava se i u njemačkom jeziku. U slobodnom prijevodu znači olovka-podloga (blok). To je ustvari računalo koje izgleda poput ploče na kojoj je tanki dodirni zaslon (touchscreen), a korisnik s pomoći obične ili specijalne olovke ili s pomoći prsta dodirujući zaslon komunicira s računalom.

Danas su terenska računala povezana radio vezom s mjernom stanicom (električnim tahimetrom). Geodetski stručnjak može s računalom stajati u blizini točke koju snima i vidjeti što se snima, radio vezom poslati komande koje instrument treba obaviti, a s instrumenta primiti u računalo izmjerene podatke. Izmjerenu točku odgovarajući program automatski iskartira (iscrta) na zaslon računala.

Tvornice geodetskih instrumenata, pored mjernih stanica povezanih radio vezom s terenskim računalom, proizvode i automatske mjerne stanice koje mogu automatski pronaći i pratiti (slijediti) prizmu.

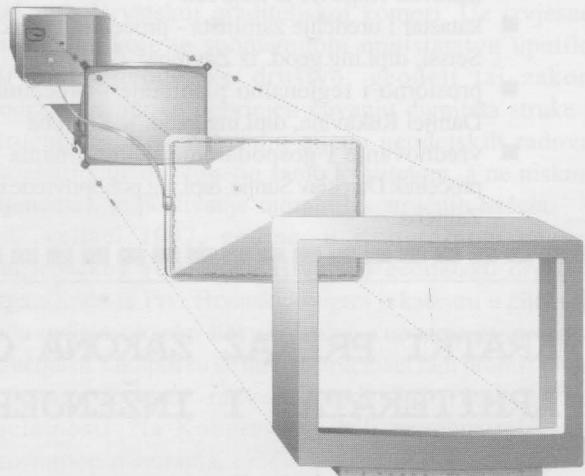
2. NAČINI RADA DODIRNOG ZASLONA

Danas postoji više tehnoloških rješenja izrade dodirnog zaslona. Ovdje ćemo navesti dva patentirana načina rada dodirnog zaslona (Touchscreen products, 1997): accutouch i intellitouch.

Zaslon accutouch koristi promjenu električnog otpora, da bi računalo utvrdilo na kojem je mjestu korisnik noktom ili olovkom dodirnuo zaslon (detaljnije o tom vidi u Solarić, Špoljarić, Bošnjak 1998).

Zaslon intellitouch koristi ultra zvuk, da bi računalo odredilo na kojem je mjestu korisnik noktom ili olovkom dodirnuo zaslon (detaljnije o tom vidi u Solarić, Špoljarić, Bošnjak 1998).

Dodirni zaslon postavlja se ispred monitora (slika 1). Kod terenskih računala obično je vrlo tanki monitor s tekućim kristalom.

Slika 1. Montaža monitora i dodirnog zaslona.

3. PRIMJENE DODIRNOG ZASLONA

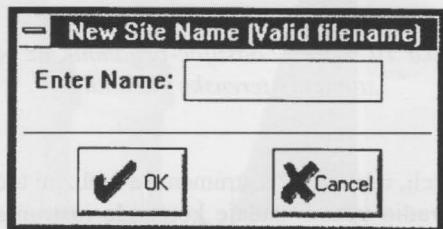
Dodirni zaslon se može rabiti umjesto miša i tipkovnice. Navedimo nekoliko mogućih primjena dodirnog zaslona.

Ako je program napisan tako da s njim komuniciramo odabirom (potvrđivanjem) jedne od ponuđenih slika (ikona) kao na slici 2, tada početak rada možemo jednostavno ostvariti pritiskom prsta na odgovarajuće mjesto monitora, koje je označeno ponuđenom ikonom – *touch here to begin* (za početak dotakni ovdje).

Slika 2. Način potvrđivanja ponuđene opcije u nekom programu dodirom (pritiskom) prsta po odgovarajućem mjestu dodirnog zaslona.

Nadalje, preko dodirnog zaslona možemo bez mehaničke tipkovnice unijeti u računalo tekstualne i brojčane vrijednosti, npr. ime radne datoteke u koju će biti spremljeni svi podaci mjerjenja. Novu datoteku otvaramo u izborniku *File* odabirom opcije *New*. Tada se na monitoru pojavi okvir za dijalog *New Site Name* u koji trebamo upisati ime datoteke (slika 3).

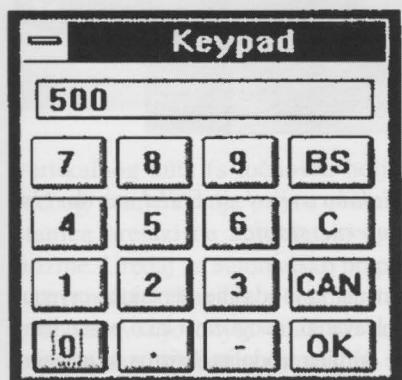
Slika 3. Okvir za dijalog unosa imena datoteke.

Ime datoteke možemo upisati tipkovnicom na *dodirnom zaslonu*, koja se aktivira malo duljim držanjem olovke (1-2 s) na mjestu predviđenom za unos imena datoteke. Tada se na jednom dijelu monitora pojavi slika tipkovnice (slika 4), s pomoću koje se može unijeti ime datoteke.

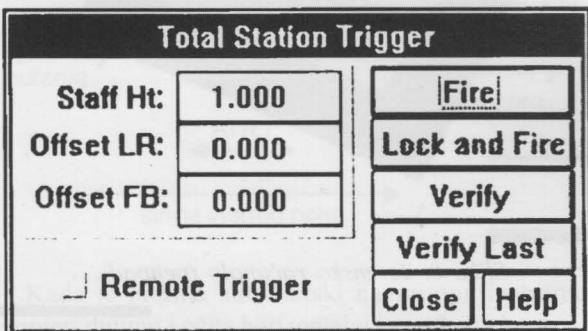
Slika 4. Tipkovnica dodirnog zaslona.

Ako je predviđeno unošenje samo numeričkih podataka, na jednom dijelu zaslona pojavi se tipkovnica dodirnog zaslona za unos brojčanih veličina (slika 5).

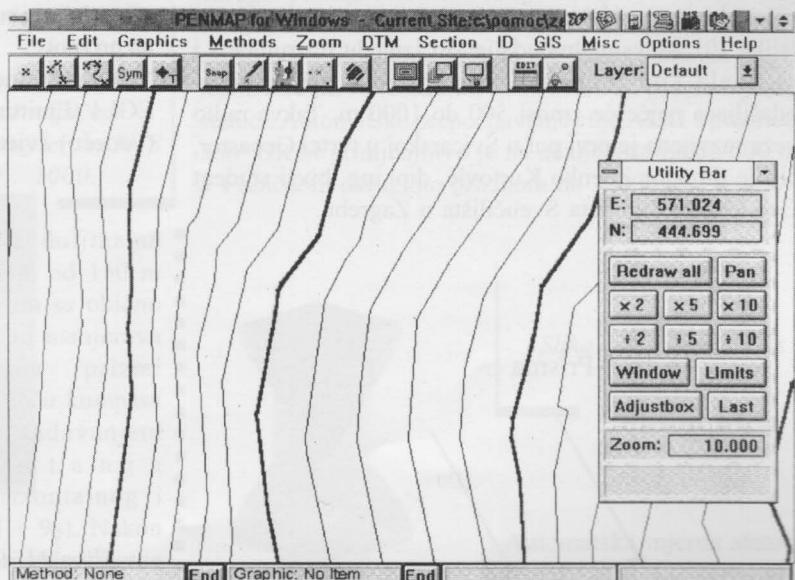

Slika 5. Tipkovnica dodirnog zaslona za unošenje brojčanih veličina.

Ako je računalo s dodirnim zaslonom (*penpad*) priključeno na mjernu stanicu (elektronički tahimetar, teodolit + daljinomjer), s pomoću računala možemo upravljati postupkom mjerjenja. Nakon unošenja koordinata stajališta u *penpad* i orientacije na stajalištu, te odabira metode mjerjenja *Total Station* prelazi se na snimanje detaljnih točaka. Na jednom se dijelu zaslona pojavi okvir za dijalog *Total Station Trigger* (slika 6). U tom okviru mjeritelj upisuje visinu prizme na cilju i ekscentricitet prizme (LR-ljevo, desno) (FB-naprijed, natrag), te uključuje mjerjenje pritiskom na tipku *Fire*. Poslije mjerjenja prikazane su na zaslonu *penpada* detaljne točke i slojnice (slika 7).

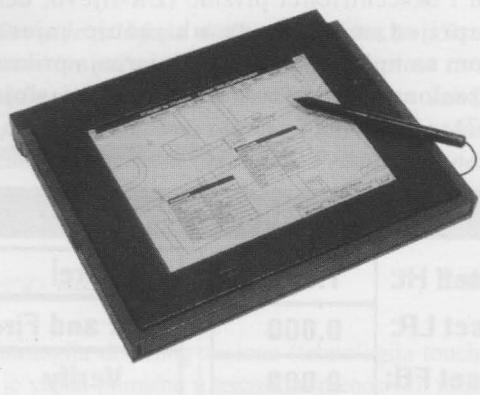
Slika 6. Okvir za dijalog uključivanja mjerjenja mjernom stanicom.

Slika 7. Prikaz snimljenih detaljnih točaka i slojnice na penpad zaslonu.

Terenska računala (*penpad*) imaju malu masu i vrlo su malih dimenzija jer nemaju mehaničku tipkovnicu (slika 8) (Bošnjak, 1997). Zaštićeni su od vjetra, prašine, kiše i blata. Temperaturno radno područje

penpad je od -10 °C do +50 °C (a PC računala obično rade na temperaturama od +10 °C do +40 °C). *Penpad* podnosi jake udarce, može i pasti, a neće doći do kvara (kod osobnih računala pri padu može doći do oštećenja čvrstog diska). Računala *penpad* pogodna su i za prikupljanje podataka za geoinformacijske sustave (GIS), što je danas vrlo važan zadatak na kojem moraju sudjelovati geodeti.

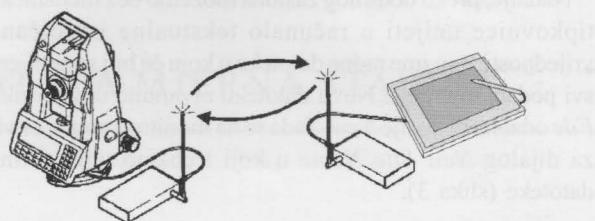
Slika 8. Terensko računalo (penpad).

4. TERENSKO RAČUNALO POVEZANO RADIO VEZOM S MJERNOM STANICOM

Pomoću dva radio odašiljača-prijamnika vrlo malih dimenzija ($6 \times 10 \times 4$ cm) i male težine (0,2 kg) (slika 9), jednim uz mernu stanicu i drugim uz terensko računalo, mogu biti povezani merna stanica i računalo (slika 10). Maksimalna udaljenost između instrumenta i računala kod različitih tipova radio prijamnika-odašiljača najčešće iznosi 500 do 1000 m. Takva radio veza razvijena je prvi put u Švicarskoj u tvrtci Geoastor, čiji je direktor Zdenko Kurtović, dipl.ing. bivši student Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Slika 9. Radio odašiljači-prijamnici.

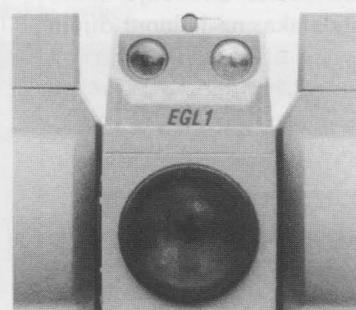
Slika 10. Radio odašiljač-prijamnik uz mernu stanicu i terensko računalo.

Mjeritelj, udaljen od instrumenta a u blizini točke koju snima, radio vezom zadaje komande instrumentu da, obavi mjerjenje, a potom izmjerene veličine, duljinu, očitanje horizontalnog i vertikalnog kruga radio vezom pošalje u računalo. Nakon primljenih veličina odgovarajući program na zaslonu računala iscrtava (kartira) izmjerenu točku, a uz nju ispisuje nadmorskiju visinu i korigira već prije iscrtanu slojnicu. Mjeritelj može dodatno unijeti neke druge podatke o točki značajne za GIS i ZIS.

5. AUTOMATSKA MJERNA STANICA

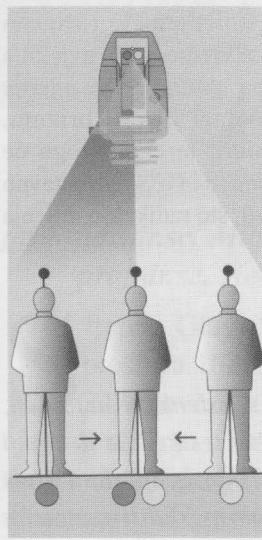
Tvrte geodetskih instrumenata na različite su načine rješavale, a i danas razvijaju automatsko pronaalaženje i praćenje prizme do koje se mjeri. Najviše podataka o automatskoj mernoj stanci dobili smo od tvrtke Leica. Zato ćemo ovdje izložiti automatsko pronaalaženje i praćenje prizme kod automatske mjerne stanice Leica TCA 1100 i TCA 1800. Instrumenti Leica TCA motorizirani su i imaju mogućnost automatskog viziranja na prizmu.

Ovi instrumenti imaju ugrađenu i upravljujuću svjetlost EGL1 (Emitting Guide Light – emitirajuću upravljujuću (vodeću) svjetlost) (slika 11).

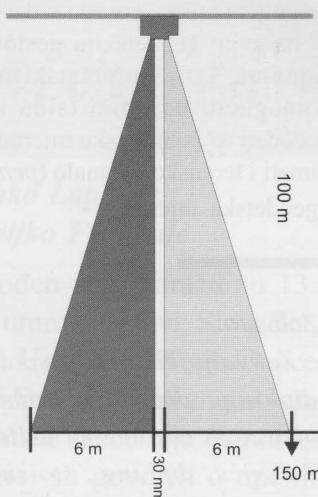

Slika 11. Upravljujuća svjetlost EGL1 na durbinu mjerne stanice.

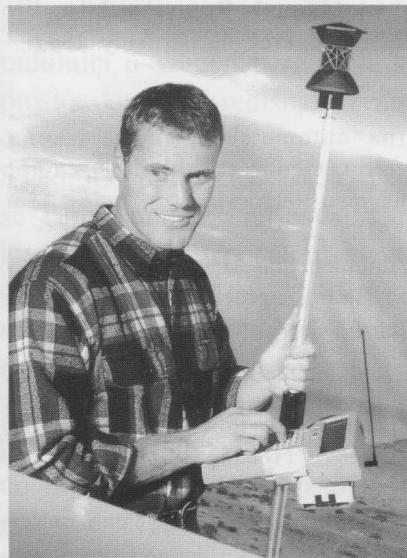
EGL1 je dio instrumenta koji odašilje treptajuću crvenu i žutu svjetlost, i pri iskolčavanju omogućava lako postavljanje prizme u pravac vizure durbina teodolita. Prizma se nalazi na vizurnom pravcu mjerne stanice, ako osoba koja drži prizmu vidi crvenu i žutu treptajuću svjetlost (slika 12). Ako vidi samo crvenu treptajuću svjetlost treba se pomicati u desno, odnosno ako vidi žutu svjetlost mora se pomicati u lijevo.

Slika 12. Područja u kojem se vide crvena odnosno žuta treptajuća svjetlost.

Upravljujuća svjetlost EGL1, omogućuje lakše iskolčavanje na udaljenostima do 150 m, a također omogućuje mjeritelju da uz pomoć joysticka i daljinskog upravljača-kontrolera RCS 1000 (Remote Controlled Surveying – udaljeno kontrolirano mjerjenje) približno usmjeri durbin mjerne stanice prema sebi s točnošću $+9\text{š}$ (10 gona) ili točnije. Daljinski upravljač-kontroler RCS 1000 s joystickom nalazi se obično na štalu za prizmu (slika 13).

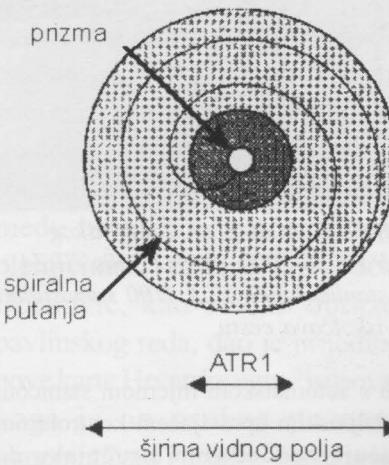

Slika 13.
Mjeritelj s
prizmom 360°
GRZ4 i
daljinskim
upravljačem –
kontrolerom RCS
1000.

Na duljinama većim od 150 m durbin se obično ručno usmjerava prema prizmi pomoću kompasa ili zadavanjem očitanja horizontalnog i

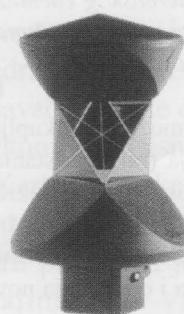
vertikalnog kuta (s točnošću boljom od $+9\text{š}$). Nakon rucnog usmjeravanja prema prizmi, automatska merna stanica prelazi na automatski "grubi" način traženja prizme. Uredaj za automatsko prepoznavanje cilja ATR1 (Automatic Target Recognition – automatsko prepoznavanje cilja) odašilje laserski snop. Durbin automatske mjerne stanice giba se tada po spiralnoj putanji (maksimalno $+9\text{š}$), dok reflektirana svjetlost od prizme ne padne na CCD³ kamenu (video kamenu) ugrađenu u mernu stanicu. Kada je prizma u vidnom polju

durbina, durbin se nastavi gibati po drugoj spiralnoj putanji (slika 14) sve dok prizma ne dođe u centralnu trećinu vidnog polja durbina. Zatim, da bi se skratio vrijeme dovođenja centra nitnog križa na centar prizme procesor mjerne stanice izvede pomicanje durbina u horizontalnom i vertikalnom smjeru na centar prizme. Veličinu tih pomaka mikroprocesor odredi prema utvrđenom odstupanju centra prizme od osi CCD kamere.

Slika 14.
Spiralna
putanja po
kojoj merna
stanica traži
prizmu kad je
prizma već u
vidnom polju
durbina.

Kada je prizma automatski navizirana instrument izmjeri duljinu i očita horizontalni i vertikalni krug. Ako nakon toga prizmu pomičemo brzinom manjom od 5 m/s (18 km/h) merna stanica automatski parti (slijedi) prizmu, što je vrlo praktično. Da bi merna stanica mogla neprestano pratiti prizmu i kada prizma nije usmjerena prema mernoj staniči, u tvornici Leica konstruirali su posebnu prizmu 360° GRZ4 (slika 15). Standardna okrugla prizma mora biti usmjerena prema instrumentu s točnošću $+30\text{š}$. Prizma 360° GRZ4 sastoji se od 6 malih prizama orijentiranih na sve strane, tako da uvijek jedna od njih reflektira lasersku svjetlost prema mernoj staniči. Automatsko prepoznavanje cilja ATR1 s prizmom 360° GRZ4 primjenjivo je na udaljenostima do 500 m, a s običnom okruglog prizmom do 1000 m.

Slika 15. Prizma 360° GRZ4.

Automatska merna stanica Leica RCA 1100 zajedno s daljinskim upravljačem-kontrolerom RCS 1000 i prizmom 360° GRZ4 omogućava npr. da samo jedan geodetski stručnjak vrlo efikasno iskolčava trasu. Naime, mjeritelj na kontroleru odmah dobiva informaciju za koliko mora pomaknuti prizmu da bi došao na točku koju želi iskolčiti (slika 16).

Slika 16. Mjeriteljica uz pomoć daljinskog upravljača-kontrolera RCS 1000, prizme 360° GRZ4 i automatske mjerne stanice Leica TCA 1100 samostalno iskolčava cestu.

Terensko računalo s automatskom mjernom stanicom Leica RCA 1100 i daljinskim upravljačem-kontrolerom RCS 1000 omogućuje geodetskom stručnjaku da samostalno (bez pomoćnog radnika) izvodi izmjeru terena. Budući da je mjeritelj u blizini točke koju mjeri, može ujedno vidjeti koje podatke o točci još treba unijeti u računalo za potrebe GISa i ZISA (slika 17).

Slika 17. Mjeriteljica uz pomoć terenskog računala samostalno obavlja izmjeru terena, te unosi u računalo podatke o točci, koji su potrebni za GIS i ZIS.

Terenskim računalom (penpadom) možemo prikupljati podatke iz različitih mjerne uređaja (mjernih stanica, GPS-a, digitalnih kamera, itd.) i uspostaviti bežični prijenos podataka (radio vezom, internetom, i dr.). Grafičkim prikazom snimljenog detalja na terenu, mogućnošću ispravljanja, ponavljanja i dodavanja novih točaka, kao i obostranim prijenosom podataka (penpad -mjerni uređaj, penpad - ured) postiže se velika učinkovitost na terenskim mjerjenjima. U svijetu je izrađeno više programskih paketa za terenska računala (Penmap, Leica LISCAD Plus) s kojima se mogu izvoditi geodetska mjerena, obrađivati i grafički prikazati mjerena na terenu, kao i prikupljati podatci za geoinformacijske i zemljишne informacijske sustave.

Terensko računalo je, dakle, sofisticirano računalo namijenjeno za terenski rad u svim vremenskim uvjetima i na svim geodetskim poslovima. Automatska merna stanica, koja automatski pronalazi i prati prizmu, omogućiti će samostalnu izmjeru terena. Stoga će geodeti uz automatsku mernu stanicu i GPS neizostavno imati i terensko računalo (*penpad*), što radikalno mijenja geodetska mjerena.

Zahvala:

Zahvaljujemo se gospodinu Zdenku Kurtoviću, dipl.ing., direktoru švicarske tvrtke *Geoastor* i njegovom zastupniku u Hrvatskoj gospodinu Đuri Zaloviću, dipl.ing., što su nam posudili *penpad* s paketom programa *PENMAP*.

Zahvaljujemo se gospodinu Željku Guliji, direktoru tvrtke *Geowild*, što nam je posudio automatsku mernu stanicu Leica TCA 1100.

Također se zahvaljujemo gospodinu Anti Bošnjaku, ing. što je u okviru radnje za nagradu Rektora, vrlo detaljno proučio *Penmap*, i primjeno ga pri mjerjenjima poligonskog vlaka i tahimetrijskog snimanja.

LITERATURA:

AccuTouch, Product Manual, Revision 3.1a, Elo TouchSystems GmbH&Co., Freising, Germany, 1997.

Bošnjak, A. (1997):

PENMAP moderna automatska izmjera terena, Sveučilište u Zagrebu, Geodetski fakultet, Zagreb (studentski rad za nagradu Rektora).

Haag, R., Bayer, G., Zimmermann, M., Scherrer, R. (1996): Surveying with the automatic precision targeting of the Leica TCA 1800, Leica AG, CH-9435 Heerbrugg (Switzerland).

Intellitouch, clearly reliable touch solutions, Elo TouchSystems GmbH&Co., Freising, Germany, 1997.

Penmap, The pen-based surveying system, Penmap Reference Guide, ver. 2.00, Strata Software&Consultancy Ltd., Bradford BD7 1BX, Engleska, 1995.

Touchscreen products, Product catalogue 97, Elo TouchSystems GmbH&Co., Freising, Germany, 1997.

¹ Automatska merna stanica automatski pronalazi i prati prizmu, mjeri duljinu, horizontalni i vertikalni krug.

² *Touchscreen* je kovanica engleskih riječi *touch* i *screen*, koju na hrvatski prevodimo kao dodirni zaslon.

³ CCD (Charge Coupled Device - nabojno vezan fotoelektrični uređaj)